antifa★n.ionias

Γενάρης **2016**

05

σκέψεις για προλεταριακή χρήση από αντιφασιστική σκοπιά

EDITORIAL

Από πού να ξεκινήσει κανείς να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους καταλήξαμε στη δημιουργία αυτού του εντύπου;

Ένας λόγος σίγουρα είναι πως ό,τι έχουμε να πούμε δεν θα το βρούμε σε κανένα θεσμικό και αστικό μηχανισμό αναπαραγωγής ιδεολογίας και ειδήσεων. Καμία τηλεόραση, καμία εφημερίδα, κανένας «πνευματικός σαλτιμπάγκος» και κανένα μέσο μαζικής εξαπάτησης δεν θα αναδείξει ποτέ τίποτα διαφορετικό από τις κυρίαρχες αφηγήσεις, τις αφηγήσεις των αφεντικών μας.

Ένας άλλος λόγος οπωσδήποτε είναι η ανάγκη να εκφράσουμε τα αυτονόητα σε μια εποχή προμελετημένης διανοητικής φτώχειας και ανυπαρξίας εκείνων των τρόπων αντίληψης της πραγματικότητας που θα μας εμπόδιζαν να «πέφτουμε-από-τα-σύννεφα-κάθε-εβδομάδα». Ότι δηλαδή, φασισμός δεν είναι ούτε αυτό που μάθαμε στο σχολείο, ούτε αυτό που μας είπε ο τάδε ακαδημαϊκός ή ο δείνα πρεφαδόρος του καφενείου. Δεν είναι αυτό που γράφουν τα περισσότερα βιβλία ιστορίας ούτε αυτό που μας λένε «φωστήρες» των δημοσιογραφικών πάνελ και των social media. Είναι κάτι πιο μεγάλο, πιο σκοτεινό, πιο τερατώδες, η σβάστικα είναι μόνο ένα μέρος του και είναι επιτηδευμένα αποκρυμμένο.

Ακόμα ένας λόγος είναι τα συναισθήματα απύθμενης σιχαμάρας που αισθανόμαστε κάθε φορά που ακούμε για συσπείρωση του εθνικού κορμού, για εθνική συμφιλίωση και συστράτευση εργατών και αφεντικών κάτω από σημαίες έθνους-κράτους. Συναισθήματα που επεκτείνονται από τους ασπόνδυλους χαμένους κρίκους της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους με στοχάδια στο κούτελο μέχρι κάθε αριστερο-ορθοδοξο-πατριώτη και επίδοξο διαχειριστή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Κυρίως όμως, ο λόγος που δημιουργήσαμε αυτό το έντυπο είναι η αναπόδραστη αναγκαιότητα να ζούμε και να αγωνιζόμαστε όπως αρμόζει σε κάθε κομμάτι της τάξης μας και η ανάπτυξη εργαλείων κατάλληλων για αυτή τη δουλειά. Ενάντια στα σχέδια που έχουν τα αφεντικά (μικρά και μεγάλα, αριστερά και δεξιά) και το κράτος τους για μας. Ενάντια στη βίαιη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας μας της ζωής μέχρι και το όριο της εξόντωσης, καθώς και στην μπατσοστρατιωτική διαχείριση αυτής. Διεκδικώντας κάθε μέρα τους χώρους και τους χρόνους μας μέσα στη μητρόπολη και το κοινωνικό εργοστάσιο. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας, μακριά από λογικές ανάθεσης, αρχηγών και κρατικών θεσμών.

μια έκδοση του antifa neas ionias
για ηλεκτρονική επικοινωνία antifan.ionias@espiv.net

Όλοι ίδιοι και μλκιες...

“Στο σχολείο”, θα πεταχτείτε κάποιοι, *“δεν ισχύουν αυτά τα περίεργα που λέτε. Πρώτα και κύρια όλοι κι όλες εδώ μέσα είμαστε μαθητές. Να κάνετε την προπαγάνδα σας αλλού.”*
True story.

Βρε τι μας λες. Πάρε μια ανάσα να αεριστεί ο στόκος που χει πιάσει ο εγκέφαλός σου και άνοιξε λίγο τα μάτια σου.

Είναι καιρός να καταλάβουμε ότι όλοι οι μαθητές μέσα στο σχολείο δεν είναι ίδιοι ούτε έχουν τα ίδια συμφέροντα. Αλλιώς, πώς στο διάολο μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός πως, αν δεν έχεις λεφτά να σκάσεις σε φροντιστήρια και ιδιαίτερα, μπορείς να στείλεις από τώρα χαιρετίσματα στις πανελλήνιες; Ή το πως, αν τελικά περάσεις σε κάποιο τμήμα, δεν θα έχεις λεφτά για να το τελειώσεις; Ή το πως (αν το τελειώσεις) απλά θα το χρησιμοποιείς αντί για κωλόχαρτο, ενώ κάποιοι άλλοι με φράγκα, από πίσω τους, θα είναι σε πολύ καλύτερη μοίρα; Το ότι υπάρχουν παιδιά που δεν πάνε σχολείο γιατί δεν έχουν λεφτά για βιβλία ή για τα μεταφορικά τους; Το ότι εσύ που πετάς με τους φίλους σου πετραδάκια στα παγκάκια για να περάσει η ώρα, επειδή δεν έχεις φράγκα να πας σε μια καφετέρια να μασουλάς ένα καλαμάκι ώρες επί ωρών, σε λένε αλητάμπουρα; Το ότι κάποιος που είναι μετανάστης δεύτερης γενιάς έχει συνέχεια τρεξίματα με μπάτσους και χαρτούρες και υπηρεσίες, ενώ κάποιος άλλος δεν έχει αντιμετωπίσει ποτέ κάτι τέτοιο; Το ότι κάποιοι, που προφανώς δεν έχουν φάει όσο ξύλο θα έπρεπε, κάθονται και δηλώνουν για εισαγωγή μπατσοστρατιωτικές σχολές, είτε γιατί μυρίστηκαν πως είναι τα μοναδικά “επαγγέλματα” που το κράτος πάντα θα ταΐζει με φράγκα και εξασφάλιση θέσης, είτε γιατί γουστάρουν να τρώνε και να ρίχνουν σφαίρες για-την-πατρίδα-ρε-γαμώτο;

Εσύ δηλαδή τι καταλαβαίνεις; Πως όλοι έχουν τα ίδια συμφέροντα ή θέλουν το ίδιο σχολείο;

Και στο σχολείο και παντού ισχύει ό,τι ίσχυε από πάντα: κάποιοι προσπαθούν να επιβιώσουν και κάποιοι προσπαθούν να επιβιώσουν πατώντας τους πρώτους. Και αυτά τα δύο είναι αγεφύρωτα.

ΥΓ: Αυτό που κάποιοι (βλέπε τους wannabe μπάτσους και security) δεν έχουν φάει όσο ξύλο θα έπρεπε δεν είναι ποτέ αργά για να διορθωθεί.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Μετά τις τυφλές επιθέσεις στο Παρίσι, το γαλλικό κράτος εκμεταλλεύεται την ευκαιρία και κατεβάζει όσο στρατό και μπάτσους διαθέτει στους δρόμους της πόλης. Επιβάλλεται απαγόρευση κυκλοφορίας, ολόκληρες γειτονιές στρατοκρατούνται και αποκλείονται, οι κάτοικοι κλειδώνονται στα σπίτια τους και σε κάθε γωνιά της πόλης υπάρχουν τύποι με όπλα να σημαδεύουν όποιον κυκλοφορεί. Σίγουρα μετά από όλα αυτά οι κάτοικοι του Παρισιού θα αισθάνονται ασφαλέστεροι.

Φήμες αναφέρουν ότι τη Πρωτοχρονιά μπάτσοι συνέλαβαν τον Αϊ Βασίλη γιατί έτσι που τον είδαν με τη γενειάδα και τον σάκο να διασχίζει τα σύνορα τον πέρασαν για τζιχαντιστή. Αυτός τους είπε ότι ήταν εποχικός πρόσφυγας και όχι μετανάστης και τότε αυτοί τον παρέδωσαν στις Μ.Κ.Ο για να τον κεράσουν κουραμπιέ και να τσιμπήσουν και αυτές καμιά επιδοτησούλα. Εμείς ως αντισπισιτές που είμαστε κρατήσαμε ενός λεπτού σιγή ως ένδειξη αλληλεγγύης στους ταράνδους.

Η στρατηγική του φόβου δουλεύει και τα αφεντικά το γνωρίζουν καλά. Ένα νέο κυνήγι μαγισσών εξαπλώνεται και όλοι ψάχνουν τζιχαντιστές-εν δυνάμει τρομοκράτες ακόμα και μέσα στα ίδια τους τα σπίτια. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα μπορεί να είναι ο οποιοσδήποτε, ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας. Στο στόχαστρο όπως πάντα οι μετανάστες εργάτες και η υποτίμηση της εργασίας τους. Η εικόνα του τρελού ισλαμιστή τρομοκράτη αποτυπώνεται στο συλλογικό υποσυνείδητο ως υπ' αριθμόν ένα απειλή για τις δυτικές κοινωνίες αποκρύπτοντας με αυτό τον τρόπο τα σχέδια και τις στρατηγικές των αφεντικών και των κρατών τους. Τύφλα να χει ο Darth Vader.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

"Οι πρόσφυγες έφεραν ύστερα από χρόνια κερδοφορία στην ακτοπλοΐα" αναφέρουν χαρακτηριστικά τα στελέχη των αντίστοιχων εταιρειών.Αυτό όμως που παραλείπουν να αναφέρουν είναι ότι κοστολογούν τα εισιτήρια έως και σε διπλάσια σε σχέση με την κανονική τιμή. Παρατηρούμε ότι η ελληνική φιλοξενία και επιχειρηματικότητα συνεχίζονται με αμείωτο ανθρωπισμό και τα ελληνικά αφεντικά καταφέρνουν για άλλη μια φορά να καθαρίσουν φράγκα μέσα στην κρίση.

Η Τουρκία καταρρίπτει ρωσικό πολεμικό αεροσκάφος που πέρναγε κοντά στα σύνορά της,η Ρωσία απαντά με οικονομικά προς το παρόν αντίποινα,η Γαλλία μπλέκεται ακόμα πιο ενεργά στο μέτωπο της Συρίας όπου μέχρι τώρα συγκρούονται ένα σωρό κράτη και συμφέροντα, βόμβες σκάνε δεξιά και αριστερά, στρατός και μπάτσοι κατακλύζουν τους δρόμους των μητροπόλεων, άνθρωποι πεθαίνουν στις θάλασσες.

Κατά τα άλλα δεν έχουμε πόλεμο, η ελλαδίτσα δεν τρίβει τα χέρια της ψάχνοντας να βρει ευκαιρία να χωθεί και αυτή στη Συρία και ο γάϊδαρος πετάει.

Προκειμένου να πουλήσει λίγο αριστερό πρόσωπο η κυβέρνηση Σύριζα καταθέτει στη Βουλή το νομοσχέδιο για το σύμφωνο συμβίωσης ομόφυλων ζευγαριών. Ο γνωστός βόθρος εκκλησία Α.Ε. αντιδρά στην διαφαινόμενη απειλή για την αγία μικροαστική ελληνική οικογένεια-τον καλύτερο πελάτη της-και ξαμολάει διάφορους τραγόπαπες να εκτοξεύουν τις ομοφοβικές και ρατσιστικές τους μαλακίες.Ο χουντικός αρχιτράγος της Αιγιαλείας Αμβρόσιος μάλιστα βάζει τις καμπάνες να χτυπούν πένθιμα.

Καλά κάνουμε εμείς που, κάθε φορά που ακούμε τη λέξη εκκλησία, κατεβάζουμε αυτόματα καντήλια.

Μετά τις επιθέσεις

11 Σεπτεμβρίου 2001.
Νέα Υόρκη - ΗΠΑ

11 Μαρτίου 2004.
Μαδρίτη - Ισπανία

7 Ιουλίου 2005.
Λονδίνο - Αγγλία

Οι παραπάνω ημερομηνίες αποτελούν σε ένα βαθμό "ορόσημο" για το δυτικό κόσμο. Είναι ημέρες κατά τις οποίες πραγματοποιήθηκαν μεγάλες "τρομοκρατικές" επιθέσεις, υπήρχαν αρκετοί νεκροί και τραυματίες, βασίλεψε ο φόβος, όλοι κλείστηκαν στα σπίτια τους, η αστυνομία και ο στρατός κατέλαβαν την πόλη και γενικότερα η κατάσταση σε ολόκληρο το μητροπολιτικό πεδίο της εκάστοτε πόλης κηρύχθηκε ως "έκτακτης ανάγκης". Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή και ας καταλήξουμε σε κάποια εύλογα συμπεράσματα.

Κάθε έθνος-κράτος που σέβεται τον εαυτό του έχει ως κύριο στόχο του να αντιμετωπίσει τους εχθρούς του. Από τη μία λοιπόν πρέπει να αντιμετωπίσει τις αντιστάσεις, τις διεκδικήσεις αλλά και τις κοινωνικές αναταραχές που μπορούν να δημιουργηθούν στο εσωτερικό του από διάφορα κομμάτια της εργατικής τάξης. Από την άλλη είναι αναγκασμένο να συμμετέχει στο παγκόσμιο παιχνίδι διακρατικού ανταγωνισμού επιβάλλοντας τα συμφέροντα του. Ας εστιάσουμε όμως στη πρώτη περίπτωση και ας δούμε πως ορισμένες τακτικές μπορούν να εξολοθρεύσουν τον εσωτερικό αντίπαλο.

Μια από αυτές είναι η κατασκευή ενός εχθρού ο οποίος παρουσιάζετε(όπως ακριβώς και στις ταινίες) ως η "πηγή όλων των κακών". Οι επιθετικοί προσδιορισμοί που συνοδεύουν συνήθως αυτόν τον "εχθρό" είναι λέξεις όπως, "ανορθολογικός", "απίστευτα βίαιος", "αμόρφωτος", "απολίτιστος", "τρελός" κ.α. Αυτόν τον κατασκευασμένο ρόλο, γέννημα θρέμμα των ίδιων των κρατών, έρχεται να τον διαδραματίσει η φιγούρα του μουσουλμάνου μετανάστη/τριας. Οι μουσουλμάνοι μετανάστες, οι οποίοι αποτελούν ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας ορισμένων δυτικών χωρών, βαφτίζονται ως "επικίνδυνοι" και "εν δυνάμει τρομοκράτες", φτάνοντας στο σημείο να θεωρούνται από το σύνολο των ντόπιων ως ο εχθρός που πρέπει να νικηθεί. Ο ρατσισμός και ο αντιμουσουλμανισμός "βαράνε κόκκινο" και ο στιγματισμός. ο φόβος και η υλική υποτίμηση ενός μουσουλμάνου μετανάστη προλετάριου γίνεται καθημερινό φαινόμενο.

Μία άλλη τακτική αποτελεί η διάχυση του φόβου σε μαζικό επίπεδο έτσι ώστε ολόκληροι πληθυσμοί να φοβούνται ακόμα και τον "άνθρωπο της διπλανής πόρτας" και παράλληλα να αναζητούν διακαώς το αίσθημα ασφάλειας που έχουν τόσο καλά εκπαιδευτεί να έχουν ανάγκη εδώ και χρόνια. Σε αυτό το σημείο λοιπόν είναι που ξανα-παρεμβαίνει το κράτος και έρχεται να "συμπληρώσει" αυτό το κενό. Το κράτος παρουσιάζεται ως ο μόνος εγγυητής

τι ακολουθεί...???

15 Απριλίου 2013
Βοστώνη - ΗΠΑ

13 Νοεμβρίου 2015
Παρίσι - Γαλλία

ασφάλειας για το εσωτερικό αλλά και ως ο "μεγάλος πατέρας" της "οικογένειας"-κοινωνίας που μπορεί να επιβάλλει την κοινωνική συνοχή και την καπιταλιστική ομαλότητα.

Έπειτα από οποιοδήποτε χτύπημα λοιπόν, πρέπει να επέλθει ηρεμία. Ηρεμία όμως σημαίνει τάξη και ασφάλεια. Οι κρατικοί μηχανισμοί που έρχονται να επιβάλλουν αυτές τις συνθήκες, έπειτα από μεγάλα "τρομοκρατικά" χτυπήματα είναι η αστυνομία και ο στρατός. Έχουμε και λέμε λοιπόν. Αρματωμένοι στρατιώτες περιπολούν σε διάφορες στάσεις τους μετρό και σε σημεία της πόλης και σημαδεύουν-στοχοποιούν οποιονδήποτε φαίνεται "ύποπτος". Περισσότερο μπάτσοι σκορπίζονται σαν τις κατσαρίδες ώστε να κατακτήσουν τους δρόμους όπου από τη μία καταστέλλουν ότι κινείται και από την άλλη προσπαθούν να γίνουν φίλοι με τον "πολίτη". Ρουφιάνοι γείτονες οι οποίοι μέσω των social media δεν διστάζουν να ρουφιανέψουν όποιον θεωρήσουν ύποπτο και να τον καταγγείλουν στην αστυνομία. Ολόκληρες μητροπόλεις να μετατρέπονται από τη μία ημέρα στην άλλη σε πόλεις-φάντασματα όπου απαγορεύεται η κυκλοφορία παντού.

Ερχόμαστε λοιπόν στο σημείο να υποστηρίξουμε ότι όλες αυτές οι τακτικές που ακολουθούν τα κράτη πλαισιώνουν μια γενικότερη στρατηγική. Μια κρατική στρατηγική η οποία έχει ως στόχο την ανακατάληψη της πόλης από τους διάφορους μπατσοστρατιωτικούς μηχανισμούς αλλά και τον ανασχηματισμό της κοινωνικής πραγματικότητας επιβεβλημένη με δικούς τους όρους. Την παρουσίαση των μουσουλμάνων μεταναστών/τριών προλετάριων ως ο υπ' αριθμόν ένα κίνδυνος του δυτικού πολιτισμού και την παράλληλη συνολική υποτίμηση της εργασίας και της ζωής τους που παίρνει σβάρνα και τα υπόλοιπα κομμάτια της εργατικής τάξης. Την διασπορά του φόβου ως κεντρικό συναίσθημα που περιπλανιέται παντού αλλά και την ανάγκη για περισσότερο ασφάλεια από το ίδιο το κράτος και τους μηχανισμούς του. Τέλος, την όλο και περισσότερη εξοικείωση με στρατιωτικές-πολεμικές επιχειρήσεις που διαδραματίζονται πια όχι μόνο κάπου μακριά αλλά και σε διάφορες γειτονιές των δυτικών μητροπόλεων, με στόχο ο πόλεμος στο εξωτερικό από τη μία να μεταφερθεί σε έναν βαθμό και στο εσωτερικό αλλά προπάντων να θεωρείτε "σωστός" και "λογικός".

Είναι για αυτούς τους λόγους λοιπόν που υποστηρίζουμε ότι οι "τυφλές βομβιστικές επιθέσεις" και οι "πυροβολισμοί στο ψαχνό", ανεξάρτητα από ποιους πραγματοποιούνται, ωφελούν μόνο τα κράτη, τα αφεντικά και τους ρουφιάνους τους.

Κρατική διαχείριση

Μια μικρή ιστορική αναδρομή στην κρατική διαχείριση της ζωής και της εργασίας των προσφύγων στη Ν. Ιωνία από την ίδρυσή της, είναι πάντα χρήσιμη και επίκαιρη. Και, μάλιστα, πολύ επίκαιρη σήμερα που οι μεταναστευτικές ροές απασχολούν ολοένα και περισσότερο τις όποιες κρατικές δομές.

Κομβικό ρόλο στην εγκατάσταση των προσφύγων έπαιξε η λεγόμενη «Επιτροπή Αποκατάστασης Προσφύγων» - Ε.Α.Π. που ιδρύθηκε το 1923 από την «Κοινωνία των Εθνών» (ΚτΕ) με πρώτο πρόεδρο τον αμερικανό πρώην πρέσβη Ερρίκο Μορκεντάου. Η ΕΑΠ διαδέχθηκε το «Ταμείο Περίθαλψης Προσφύγων» (ΤΠΠ) της κυβέρνησης του Πλαστήρα. Στόχος ήταν όχι η υποτιθέμενη οικονομική και κοινωνική αποκατάσταση των 1.200.000 προσφύγων αλλά η οργάνωση της ζωής και της εργασίας τους με το χαμηλότερο κόστος για το ελληνικό κράτος και με το μέγιστο όφελος των τότε ανερχόμενων βιομηχάνων. Εκείνη η περίοδος ήταν μια περίοδος εκβιομηχάνισης και εκσυγχρονισμού για τον ελληνικό καπιταλισμό. Η ΕΑΠ, λοιπόν, προχώρησε στην απαλλοτρίωση του χώρου του ιστορικού κέντρου της Ν. Ιωνίας από τον «Πανάγιο Τάφο» προκειμένου να ανεγερθούν προσφυγικές κατοικίες των εργατών/τριών και εργοστάσια-γιάφκες εκμετάλλευσης της εργατικής τους δύναμης. Έτσι με την εργασία προσφύγων δημιουργήθηκε ο προσφυγικός οικισμός «Ποδαράδες» που μαζί με άλλους αποτέλεσαν τις πόλεις της σιωπής, στο περιθώριο των μητροπόλεων, εκεί που δεν έθιγαν τα κεκτημένα νοικοκυραίων και όπου δεν τάραζαν βλέμματα και συνειδήσεις φιλήσυχων πολιτών. Οι προσφυγικοί οικισμοί χτίστηκαν ταχύρρυθμα και πρόχειρα με μεγάλα προβλήματα ύδρευσης, αποχέτευσης, σχολείων, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κ.α. Μάλιστα, αρχικά οι τιμές των σπιτιών ήταν υπέρογκες και οργανώθηκε και ένα παμπροσφυγικό συλλαλητήριο στις 31/5/1925 στη Ν. Ιωνία. Οι προσφυγικές κατοικίες ήταν αρχικά μονόροφες για την στέγαση 2 οικογενειών με 1 δωμάτιο για σαλόνι-υπνοδωμάτιο

Σημαντικοί ιστορικοί σταθμοί

α) το κραχ του 1929-30 οπότε η ταπητουργία αντικαταστάθηκε με την υφαντουργία,

Σπαρταλήδες ταπητουργοί με τα παιδιά τους σε μια εκδήλωση 1925, Αθήνα.

β) ο εμφύλιος 1946-49 μετά τον οποίο η Ν. Ιωνία έγινε βιομηχανική πόλη αποδέκτης εσωτερικής μετανάστευσης εργατών και

Εργάτες στα πλεκτήρια Μουταλάσκη, των Πλεκτηρίων Σινάνογλου και της Βαμβακουργίας

των προσφύγων στη Νέα Ιωνία από το ‘20

13 τ.μ., ένα κουζινάκι-πλυσταριό και μια αποθηκούλα. Αργότερα, έγιναν προσθήκες ενός καθ' ύψος πανομοιότυπου ορόφου με δυνατότητα στέγασης 4 οικογενειών. Αυτά τα πέτρινα σπίτια συχνά παρασύρονταν από τον άνεμο ο οποίος έπαιζε και χαρτοπόλεμο με τα κεραμίδια τους.

Επιπλέον, η προσδοκώμενη βιομηχανική ανάπτυξη έφερε απαλλοτριώσεις και δωρεές γαιών και χαμηλότοκα δάνεια της Εθνικής Τράπεζας (ΕΤΕ) σε επιχειρηματίες μικρασιάτες και μη για την ίδρυση βιοτεχνιών, βιομηχανιών, βιομηχανικών πάρκων, μικρομεσαίων μονάδων αργαλειών και για χρήση οικιακής εργασίας (φασόν). Ωφελημένοι ήταν βιομήχανοι όπως ο Κιρκίνης, ο Τσαλίκογλου, ο Σινιόσογλου, ο Σινιάνογλου, ο Σαραντόπουλος, όλοι τους μεγάλοι τιμονιέρηδες της βιομηχανικής ανάπτυξης και της άγριας καπιταλιστικής εκμετάλλευσης υποτιμημένων μικρασιατών εργατών. Σε περιοχές όπως η Ελευθερούπολη και ο Περισσός δόθηκε έμφαση στην ταπητουργία με την εγκατάσταση 500 οικογενειών ταπητουργών από την Σπάρτη της Πισιδίας, στην εριουργία και στην υφαντουργία που αποτέλεσε και παραγωγική λύση στην μερική χρεωκοπία του ελληνικού κράτους το 1932. Η σύνδεση της συνέχισης της άσκησης του επαγγέλματος των ταπητουργών με την εξασφάλιση κατοικίας και όρων αναπαραγωγής της εργατικής τους δύναμης ήταν άμεση. Αξιοσημείωτο είναι ότι η ΕΑΠ παραχώρησε 40 μεγάλα οικόπεδα με ασήμαντα ποσά σε επιχειρηματίες σε όλη την Αθήνα, από τα οποία τα 25 στη Ν. Ιωνία, το ελληνικό Μάντσεστερ, μια πολιτεία που την όριζαν οι βάρδιες των εργοστασίων και τα σφυρίγματα των σειρήνων. Απασχολήθηκαν, κυρίως, φθηνά εργατικά χέρια προσφύγων και στην υφαντουργία, τα ακόμα φθηνότερα των γυναικών που έπαιρναν το ½ του ανδρικού μισθού. Εξάλλου, η υφαντουργία που το 1921 προσέφερε 36.700.000 δρχ. στην εθνική οικονομία, έφτασε το 1928 να προσφέρει 263.700.000 δρχ. χάρη στην υποτιμημένη εργασία των προσφύγων ενώ, ακόμα και τα νερά του Ποδονίφτη και των πηγαδιών χρησιμοποιήθηκαν γι αυτή την ανάπτυξη.

για τις επιλογές των αφεντικών ήταν :

γ) η χούντα του 1967 που σήμανε την συρρίκνωση του προσφυγικού στοιχείου, την έξαρση της αντιπαροχής στην οικοδομή, του τριτογενούς τομέα και των εμπορικών κέντρων.

Σήμερα, υπάρχει ιστορική λήθη και άγνοια γύρω από το παρελθόν της στυγνής εκμετάλλευσης και της υποτίμησης του συνόλου της ζωής των πρώτων ιωνιωτών, καλά θαμμένες κάτω από το βάρος των τιμών των ακινήτων της περιοχής και από τις βιτρίνες των τοπικών ναών κατανάλωσης. Σε πείσμα, όμως, αυτών των τυφλών φαντασιώσεων, ο καθημερινός ταξικός πόλεμος των αφεντικών συνεχίζεται διαρκώς.

ΠΗΓΕΣ :

-Εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», 20 /10/2013 : «ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ: Ποδαράδες, το ταπητουργικό κέντρο της Ελλάδας».
-Ηλεκτρονικός ιστότοπος : http://3gym-n-ionias.att.sch.gr/geitonia/ergostasia.htm
-Ηλεκτρονική εφημερίδα «IONIANET», 10/02/2015 : Αρχιτεκτονική Κληρονομιά της Προσφυγικής Ν. Ιωνίας (Ολγα Βογιατζόγλου - Συνέντευξη με την Ολγα Δακούρα).
-Εφημερίδα «Χτύπος», 8/8/2014 : Νέα Ιωνία: Η προσφυγούπολη που έγινε εμπορικό κέντρο.

Ξεφυλλίζοντας

Δυστυχώς η καθημερινότητα του οχτάωρου επιβιώνει και μετά το σχολείο. Περιλαμβάνει να πρέπει να σηκώνεσαι κάθε πρωί για 430 ευρώ, γιατί είσαι νέος και μπορείς να καβατζώνεσαι στους γονείς σου, ή να κάνεις μαθητεία -τζάμπα εργασία- μέχρι να ψηθείς στη δουλειά. Γι' αυτό και εμείς επιλέξαμε και σας παρουσιάζουμε μερικές δουλειές της χρυσής ευκαιρίας που, η μαγική μας σφαίρα αποκάλυψε πως πολλοί από εσάς θα κάνετε ανεξάρτητα τι θα βγάλει ο επαγγελματικός προσανατολισμός.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΤΟΜΑ ΣΠΑΣΤΕ ΤΑ ΔΕΣΜΑ!!!!
ΤΗΣ ΜΙΖΕΡΙΑΣ – ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ - ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗΣ
ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΜΑΖΙ
ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟΣ ΚΟΛΛΟΣΟΣ ΜΑΣ ΘΕΛΕΙ ΟΛΟΥΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 18 ΕΤΩΝ ΠΙΣΤΕΨΤΕ ΜΑΣ ΠΛΗΡΩΝΕΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ!!!
Καλέστε στο τηλέφωνο 6947742967

Μάλιστα! Οι θεραπευτικές ιδιότητες του οχταώρου. Η αγγελία έχει τη γλώσσα της φτηνής διαφήμισης που απευθύνεται σε απελπισμένους. Όσο πιο μαλακία είναι η δουλειά τόσο πιο φλου είναι η περιγραφή του αντικειμένου. Εδώ βρομάει πλασιέ η φάση. Bonus: Πίσω από τον πολυεθνικό κολοσσό κρύβεται κάποιο ελληνικό μικρο αφεντικό με διδακτορικό στην κομπίνα.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Πανελλήνιος ευαισθητοποίησης Μυϊκής Δυστροφίας Duchenne / Becker ζητεί κοινωνική λειτουργό απαραίτητο βιογραφικό με φωτό, παρέχεται συστατική επιστολή εθελοντικής εργασίας.

Α! τι ωραία δεν θα δουλεύουμε, θα κάνουμε κοινωνικό έργο δηλαδή λειτούργημα, δηλαδή δεν χρειάζεται να πληρωνόμαστε. Άμα δείξεις μεγάλη ευαισθητοποίηση, θα σου δώσουν συστατική επιστολή να τη βάλεις στο απαραίτητο βιογραφικό για την επόμενη ΜΚΟ.

ΚΟΠΕΛΑ νεαρή πολύ εμφανίσιμη και ευδιάθετη, για διανομή φυλλαδίων σε κεντρική διασταύρωση στο Αιγάλεω. Για 3 ωρη, 5θήμερη εργασία, την ημέρα 10 ευρώ, τιμή 10€

Θα είσαι όμορφη, θα χαμογελάς σουλατσάροντας ανάμεσα στα αμάξια μοιράζοντας φυλλάδια που κανείς δεν θέλει να πάρει εξαρχής. Μάλλον για αυτό πρέπει να είσαι εμφανίσιμη και ευδιάθετη. Σίγουρα πάντως παίζει ξεπάτωμα.

τη χρυσή ευκαιρία

Νέα για τηλεφωνικές πωλήσεις σε κατάστημα wind, 4-6 ώρες Δευτέρα έως Παρασκευή, προϋπηρεσία σε call center επιθυμητή, βασικός μισθός συν bonus επίτευξης στόχων.

Κάνεις παρέα με υπολογιστή και τηλέφωνο επαναλαμβάνοντας τις ίδιες φράσεις ξανά και ξανά. Μέχρι το μυαλό σου να γίνει σούπα και η φωνή σου να πάρει χροιά ρομπότ. Διάφοροι μανατζαρέοι που σε ψήνουν με τακτικές πωλήσεων και πουλάνε ευρηματικότητα. Το bonus είναι το τυράκι που κατέβασε η κούτρα κάποιου υπεύθυνου ανθρώπινου δυναμικού μπας και τρέξεις πιο γρήγορα.

ΔΙΑΝΟΜΕΑΣ με δικό του μηχανάκι, ζητείται για πρωινή καθημερινή απασχόληση και Κυριακή σε καφέ στη Νέα Ιωνία.

Αν αντί για σχολείο έκανες κοπάνες με το παπί, ήρθε η ώρα να εφαρμόσεις τη γνώση της γειτονιάς σου και να γίνεις χρήσιμος. Η βόλτα θα γίνει δρομολόγιο παντός καιρού και ο μισθός θα ανεβοκατεβαίνει ανάλογα με τα tips. Όχι ότι πολυνοιάζεται το αφεντικό αφού, άμα χτυπήσεις πάνω στη βιασύνη, το λένε ατύχημα. Άμα είσαι και ανασφάλιστος δεν το λένε τίποτα, με το μηχανάκι σου ήσουν.

Πίσω από όλες αυτές τις αγγελίες κρύβεται κάποιος μαλάκας που έχει αντιμετωπίσει περισσότερους νέους εργαζόμενους από ότι έχεις αντιμετωπίσει εσύ αφεντικά. Όταν σηκώσει το τηλέφωνο, θα σε κάνει να αισθάνεσαι πως σου κάνει χάρη και όταν εμφανιστείς για το ραντεβού, θα το παίζει αδιάφορος πουλώντας και λίγο τσαμπουκά για να στρώνουμε. Άμα δε ρωτήσεις για μισθό παίζει αγέρωχο poker face και μετά οικονομική ανάλυση για την κρίση και πως πρέπει να κάνουμε όλοι μαζί υπομονή μέχρι να πάει καλά η επιχείρηση.

Τελευταία βέβαια, είναι όλο και περισσότεροι αυτοί που αποκτούν μόνιμη σχέση με μη μόνιμες δουλειές και αποκτούν και την ανάλογη εμπειρία για το πως να τα φέρνουν βόλτα με τα αφεντικά. Γιατί μπορεί στη γλώσσα της αγγελίας να εμφανιζόμαστε ως νέοι –νέες- άτομα- κοπέλες -διανομείς όμως αυτοί οι ρόλοι είναι εναλλάξιμοι. Στην τελική τα αφεντικά έχουν ανάγκη το χρόνο μας και δεν θέλουμε να τους τον δίνουμε στο τζάμπα.

αφίσα που κολλήθηκε στη γειτονιά μας.

street stories

τεύχος 8ο από το antifa xalandri

τεύχος 13ο από το antifa kallitheas

antifa neas ionias

Για επικοινωνία: antifan.ionias@espiv.net
https://antifaneasiwnias.wordpress.com/